

азъ имъ посочи хъ въ примѣръ Сербовъ. Погладните, рекохъ азъ, на Оунгарскій градъ; като тѣко са сбератъ въ нѣкой градъ 15 или 20 торговски Сербски фамилии, тѣтакси праватъ и своя церква, и отдаватъ Попъ и мало Оучилище при церква, а въ Оучилище Катихисисъ и полезны книги за свои дѣца на простомъ сербскомъ языцѣ. А на кой языкъ, попытахъ азъ, преписватеса сосъ оттамъ дѣнавскія свои роднины? А ти ми отговори хъ: „На греческій.“ Видиса, рекохъ азъ, че сички знаатъ гречески? А они ми каза хъ: „Намѣрватъ преводители, кои имъ прочитатъ.“ А ако бѣдатъ въ пратенное писмо, рекохъ азъ, такива фамилии (*кѣшовны) преписки, дѣто не пребѣва да знае людскій? А ти ми отговори хъ сосъ молчаніе!

Твердѣ мало чловѣцы са намѣрватъ, да оусѣшатъ тази потреба за народнаа Навка! Отъ онѣзи, кои торгватъ, найдохъ: Иоанна Доброва (Бакалоолъ), Братіа Мѣстаковцы и Йордана Геновича; а отъ дѣто не торгватъ намѣрихъ, Василиа